

Zagreb, 25.02.2022.

Na broj: St-1574/20

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2
10000 ZAGREB

Vjerovnik: ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka,
Jadranski trg 3, OIB 23057039320

Dužnik: SLADORANA TVORNICA ŠEĆERA d.o.o., Zagreb, Ulica grada
Vukovara 269g, OIB 67477138481

Ž A L B A

vjerovnika

elektronički
1 prilog

Vjerovnik izjavljuje žalbu protiv rješenja od 10.02.2022., iz svih žalbenih razloga.

I. Rješenjem od 10.02.2022. sud je utvrdio da su vjerovnici na ročištu od 13.12.2021. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja (tč. I.) te potvrdio predstečajni sporazum kojim se dužnik obvezao namiriti vjerovnike u iznosima i na način kako je to navedeno u izmijenjenom planu restrukturiranja (tč. II.).

U obrazloženju pobijanog rješenja sud utvrđuje da je za prihvaćanje izmijenjenog plana restrukturiranja glasovalo 57 vjerovnika čije tražbine iznose kn 301.346.824,58 (78,68%), a protiv 36 vjerovnika čije tražbine iznose kn 81.654.799,53 (21,32%) te da su navodi vjerovnika da su ispunjeni uvjeti iz čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma neosnovani, a što proizlazi iz Elaborata i mišljenja o procijenjenoj vrijednosti imovine na dan 30. rujna 2021. stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Nives Hižar-Franković od 31.01.2022. u kojem je utvrđeno da je iz perspektive vjerovnika postupak prestečajne nagodbe uvelike sigurniji i isplativiji no što bi bilo provođenje stečajnog postupka nad dužnikom.

Sud, prihvaćajući zaključke predmetnog elaborata i mišljenja, u obrazloženju utvrđuje da se u predstečajnom postupku očekuje namirenje predstečajnih vjerovnika u iznosu od kn 46.531.052,14, dok se u stečajnom postupku, a uzimajući u obzir i troškove stečajnog postupka, može očekivati namirenje u najvišem iznosu od kn 19.725.351,14, iz čega nesporno prozlaži da su tvrdnje vjerovnika o boljem

namirenju u stečajnom postupku neosnovane te da vjerovnik u svojem podnesku od 10.12.2021. sudu nije predao dovoljan stupanj vjerojatnosti niti dokaze iz kojih bi proizlazilo ispunjenje uvjeta iz čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona.

II. Vjerovnik ističe da **rješenje od 10.02.2022., kao i postupak koji je prethodio donošenju istog, nisu u skladu s odredbama Stečajnog zakona, niti su utemeljeni na dokumentaciji koja prileži spisu.**

Sud **rješenje od 10.02.2022. u cijelosti temelji na podnesku dužnika od 02.02.2022. objavljenom na e-Oglasnoj ploči 10.02.2022., te dokumentaciji dostavljenoj uz isti, ponajprije na Elaboratu i mišljenju o procijenjenoj vrijednosti imovine na dan 30. rujna 2020. godine** izrađenom od strane Nives Hižar-Franković, a kojem elaboratu sud u cijelosti poklanja vjeru.

Navedeno sud čini unatoč činjenici da su predmetni elaborat i mišljenje, čak i bez ulaženja u dublju analizu i usporedbu istih s dokumentacijom koja prileži ovom spisu, nelogični, ne zasnivaju se na dokumentaciji koja prileži spisu i javno dostupnoj dokumentaciji dužnika, nisu u skladu s pravilima struke, kao i da su suprotni odredbama Stečajnog zakona, sudskoj praksi i pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19.06.2008., a koje sud, imajući u vidu da se radi o sudu koji vodi i stečajne i predstečajne postupke, svakodnevno primjenjuje u svojem radu.

Sud je takvim postupanjem, osim što je počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354 st. 2. tč. 11. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona, **počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. tč. 6. Zakona o parničnom postupku, u svezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona**, a s obzirom da **vjerovnicima** (osobito vjerovniku koji je istaknuo da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi vjerovnici razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika) **podnesak dužnika od 02.02.2022. s priloženom dokumentacijom na kojoj sud temelji svoje rješenje od 10.02.2022. nije bio dostavljen prije donošenja predmetnog rješenja**, niti su se slijedom toga vjerovnici na predmetni podnesak i dokumentaciju mogli očitovati, ukazati sudu na neosnovanost navoda i zaključaka dužnika i vještaka (osobito stalnog sudskog vještaka Nives Hižar-Franković), niti eventualno dostaviti dokumentaciju koja opovrgava navode i zaključke dužnika i vještaka. Vjerovnicima nije bio dostavljen niti podnesak povjerenika od 03.02.2022.

Naime, predmetni **podnesak dužnika i njemu priložena dokumentacija, kao i podnesak povjerenika, su na e-Oglasnoj ploči objavljeni 10.02.2022., slijedom čega su isti, sukladno odredbi čl. 12. st. 1. Stečajnog zakona, vjerovnicima dostavljeni istekom 18.02.2022.** (osmog dana od dana objave) dok je **rješenje o potvrdi predstečajnog sporazuma doneseno i na e-Oglasnoj ploči objavljeno 10.02.2022.,** dakle isti dan kad i podnesak dužnika od 02.02.2022. i podnesak povjerenika od 03.02.2022., odnosno prije 18.02.2022. i dostave vjerovnicima predmetnih podnesaka dužnika i povjerenika.

Imajući u vidu stav samog suda naveden u tč. 43. i 44. rješenja od 10.02.2022., uporište za takvo postupanje suda ne mogu biti odredbe čl. 63. Stečajnog zakona. Također, imajući u vidu da je ročište za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja održano 13.12.2021., a na kojem se dužnik najkasnije upoznao s navodima vjerovnikovog podneska od 10.12.2021. i istaknutim prigovorima, te da je sud tek zaključkom od 10.01.2022. pozvao dužnika da se očituje na navode vjerovnikovog podneska od 10.12.2021. i za navedeno istom ostavio 15 dana, slijedom čega je **dužnik za pripremu i dostavu sudu podneska od 02.02.2022. i pripadajuće dokumentacije imao na raspolaganju te iskoristio rok od čak 50 dana, dok vjerovnicima podnesak i dokumentacija na kojoj sud temelji rješenje od 10.02.2022. nije niti dostavljena prije donošenja predmetnog rješenja, nesporno je da je vjerovnicima onemogućeno ravnopravno sudjelovanje u postupku.**

Slijedom navedenog, a s obzirom da su **donošenjem rješenja od 10.02.2022. počinjene apsolutno bitne povrede odredaba postupka, prethodno navedeno je, čak i bez ulaženja u detaljniju analizu i ukazivanja na druge pogreške suda, dovoljno za ukidanje rješenja od 10.02.2022.**

III. Osim što je samo postupanje suda kojim vjerovnicima nije omogućeno da prije donošenja rješenja kojim se potvrđuje predstečajni sporazum izvrše uvid u dokumentaciju na temelju koje je predmetno rješenje doneseno, a osobito da se na istu očituju ili da radi osporavanja iste dostave dokaze koji dodatno podupiru njihove navode o ispunjenju pretpostavki za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma, vjerovnik navodi da dužnik u podnesku od 02.02.2022. i sud u rješenju od 10.02.2022. svoje navode i zaključke o neosnovanosti navoda vjerovnika vezanih uz odredbu čl. 61. st. 1. tč. 1. Stečajnog zakona temelje na Elaboratu i mišljenju o procijenjenoj vrijednosti imovine na dan 30. rujna 2020. godine izrađenom od strane Nives Hižar-Franković, stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo, a koji elaborat i mišljenje (osobito mišljenje) su, kako je vjerovnik prethodno naveo, suprotni odredbama Stečajnog zakona, suprotni dokumentaciji koja prileži spisu pod gornjim brojem, kao i suprotni pravilima struke.

Iako je **zaključke navedene u predmetnom elaboratu i mišljenju moguće pobiti i samom usporedbom istog s dokumentacijom koja se nalazi u spisu (ispravama na kojima se temelje tražbine predstečajnih vjerovnika) i javno dostupnom dokumentacijom dužnika** (financijskim izvješćima dužnika objavljenim na stranicama sudskog registra naslovnog suda, odnosno stranicama Financijske agencije) vjerovnik u prilogu dostavlja Očitovanje na okolnost vrijednosti imovine društva Sladorana tvornica šećera d.o.o. od 25.02.2022., u cilju još jasnijeg ukazivanja kako su **elaborat i mišljenje sudskog vještaka Nives Hižar-Franković sačinjeni isključivo s ciljem opravdavanja izglasanog plana restrukturiranja koji nema temelj niti u financijskog situaciji dužnika, niti u dokumentaciji koja prileži spisu, i pri izradi kojeg su u cijelosti zanemarena pravila struke i osnovni ekonomski postulati.**

Vjerovnik ukazuje da je, zbog kratkoće vremena, Očitovanjem na okolnost vrijednosti imovine društva Sladorana tvornica šećera d.o.o. od 25.02.2022. izrađenim od strane stalnog sudskog vještaka Zrinka Ručevića iz društva Ručević Vještačenja d.o.o.,

obuhvaćen i obrađen samo dio nelogičnosti i neutemeljenosti u dokumentaciji dužnika i dokumentaciji iz postupka pod gornjim brojem elaborata i mišljenja sudskog vještaka Nives Hižar-Franković dostavljenog uz dužnikov podnesak od 02.02.2022. No, i navedeno je, čak i bez detaljnije analize poslovanja dužnika, strukture njegove imovine i potraživanja i poslovanja s dužnikom povezanih društava, dovoljno za utvrđenje neosnovanosti elaborata i mišljenja sudskog vještaka Nives Hižar-Franković, a time i rješenja od 10.02.2022. u kojem su zaključci predmetnog elaborata i mišljenja u cijelosti preuzeti.

Dokaz: - Očitovanje na okolnost vrijednosti imovine društva Sladorana tvornica šećera d.o.o. od 25.02.2022.

Vjerovnik ukazuje da unatoč tome što odredbe Zakona o parničnom postupku koje se primjenjuju u postupku pod gornjim brojem sukladno odredbi čl. 10. Stečajnog zakona ne omogućavaju isticanje novih činjenica niti dostavu novih dokaza u žalbi, **vjerovniku je pravovremena dostava Očitovanja na okolnost vrijednosti imovine društva Sladorana tvornica šećera d.o.o. onemogućena počinjenjem apsolutno bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. tč. 6. Zakona o parničnom postupku.**

S obzirom da dužnik prije dostave podneska od 02.02.2022. i Elaborata i mišljenja o procijenjenoj vrijednosti imovine na dan 30. rujna 2020. godine nije tvrdio da će se iz založene imovine namirivati isključivo vjerovnici koji se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, nije tvrdio da imovina iz koje će se moći namirivati predstečajni vjerovnici iznosi najviše kn 20.467.400,14 (niti je to proizlazilo iz dokumentacije koja prileži spisu), niti je izjednačavao namirenje koje bi trebalo nastupiti nakon proteka 8 godina od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma s namirenjem koje može nastupiti u slijedećoj godini ili naredne dvije godine (a u kojem periodu je moguće namirenje u stečajnom postupku, u slučaju unovčenja imovine dužnika), nije bilo potrebe da vjerovnik predmetnu dokumentaciju dostavlja prije ročišta održanog 13.12.2021. Naime, **navedene tvrdnje** dužnika i sudskog vještaka Nives Hižar-Franković, a na kojim tvrdnjama je utemeljeno rješenje od 10.02.2022., **dužnik iznosi tek sada, nakon održanog ročišta za glasovanje**, u svojem podnesku od 02.02.2022., te iste ni na koji način ne proizlaze iz izmijenjenog plana restrukturiranja o kojem se glasovalo niti su istim planom predviđene. S obzirom na navedeno, predmetne tvrdnje su od strane dužnika iskonstruirane tek sada, **isključivo s ciljem naknadnog opravdanja izglasanog plana restrukturiranja i onemogućavanja vjerovnika da se pravovremeno o istima očituju**, slijedom čega je dostava Očitovanja na okolnost vrijednosti imovine društva Sladorana tvornica šećera d.o.o. uz žalbu isključivo rezultat zlouporabe procesnih ovlaštenja dužnika i apsolutno bitne povrede odredaba postupka.

IV. Sud u pobijanom rješenju od 10.02.2021. u cijelosti prihvaća usporedbu sudskog vještaka Nives Hižar-Franković iz elaborata i mišljenja u kojem je uspoređeno namirenje tražbina predstečajnih vjerovnika nakon isteka 8 godina od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma i namirenje u stečajnom postupku dužnika, a koje namirenje bi moglo i trebalo nastupiti u znatno kraćem roku, dakle koja usporedba je izvršena bez uzimanja u obzir vremenske komponente.

Kako u Očitovanju od 25.02.2022. utvrđuje stalni sudski vještak Zrinko Ručević, vremenska vrijednost novca podrazumijeva koncept prema kojem novac kojim netko raspolaže danas vrijedi više od istog iznosa novca u budućnosti, a s obzirom na očekivane prinose (zaradu iz npr. kamata, dividendi i dr.) do kojih neće doći s obzirom da novac koji se ne upotrebljava generira oportunitetne troškove, kao i utjecaj inflacije koja smanjuje realnu vrijednost novca.

Vjerovnik ukazuje da su **pojmovi kao što su zarada od kamata, zarada od dividendi i inflacija** poznati općoj populaciji, odnosno običnom građaninu koji ne raspolaže posebnim znanjima iz područja ekonomije, te **bi isti osobito trebali biti poznati te uzeti u obzir od suda koji sudi u trgovačkim sporovima, odnosno predstečajnim i stečajnim postupcima**. Poznavanje navedenih pojmova i uzimanje istih u obzir od strane stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo bi trebalo biti notorno.

Slijedom navedenog, a s obzirom na očekivanu inflaciju u razdoblju od 2022. do 2024. prema Makroekonomskim projekcijama stručnjaka Eurosustava za europodručje iz prosinca 2021., a u razdoblju od 2025. do 2030. u skladu s ciljem Europske centralne banke, **proizlazi kako bi se predstečajni vjerovnici namirili ne u predviđenom iznosu i postotku iz predstečajnog sporazuma (kn 46.531.052,14, odnosno 12%), već bi se isti namirili u iznosu od kn 38.633.725,44, odnosno 9,96%**, kako je to obrazloženo i prikazano u Očitovanju od 25.02.2022, a koji iznos jedini predstavlja nominalno usporediv iznos s vrijednosti imovine dužnika u 2020 godini.

Stoga, **izjednačavanje naplate potraživanja u periodu od 1 do 3 godine (u stečajnom postupku) i nakon proteka više od 8 godina (temeljem predstečajnog sporazuma) ukazuje da su elaborat i mišljenje sudskog vještaka Nives Hižar-Franković izrađeni ne u cilju prikazivanja stvarnog stanja i mogućnosti naplate vjerovnika iz imovine dužnika, odnosno usporedbe naplate temeljem predstečajnog sporazuma i u slučaju da predstečajnog sporazuma nema, već isključivo u cilju podupiranja neosnovanih navoda dužnika o boljem položaju vjerovnika u slučaju pravomoćne potvrde predstečajnog sporazuma.**

Nadalje, osim što sudski vještak Nives Hižar-Franković u obzir ne uzima vremensku komponentu i utjecaj inflacije na iznos namirenja predviđen predstečajnim sporazumom, isti pogrešno utvrđuje vrijednost imovine dužnika iz koje bi bila moguća naplata tražbina predstečajnih vjerovnika, odnosno **neosnovano dugotrajnu financijsku imovinu, a koju procjenjuje u iznosu od ukupno kn 434.820.084,22** i koja se odnosi na dionice društva Slavonija Županja d.d. i Hrvatska Industrija Šećera d.d., **isključuje iz imovine iz koje će biti moguće namirenje tražbina predstečajnih vjerovnika.**

U odnosu na **dionice društva Slavonija Županja d.d.**, vjerovnik ukazuje da iste **nisu založene u korist trećih osoba**, bilo kao osiguranje obveza dužnika, bilo kao osiguranje obveza s dužnikom povezanih osoba. S obzirom na navedeno, **u slučaju da društvo Slavonija Županja d.d. uspješno okonča predstečajni postupak i**

nastavi s poslovanjem (u što vjerovnik izražava sumnju, no što nije nemoguće), **iz navedenih dionica će biti moguća naplata potraživanja predstečajnih vjerovnika**. Navedeno u svojem Očitovanju od 25.02.2022. utvrđuje i stalni sudski vještak Zrinko Ručević.

U odnosu na **dionice društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.**, vjerovnik ukazuje da je točno da su iste **založene u korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak**, kao osiguranje za potraživanje iz Ugovora o kreditu broj: INPS-19-1100616 od 12.12.2019. korisnik kojeg je društvo Hrvatska Industrija Šećera d.d., a jedan od sudužnika i založnih dužnika upravo dužnik. Međutim, s obzirom da **dužnik za potraživanje iz navedenog kredita, osim dionicama društva Hrvatska Industrija Šećera d.d., jamči i svojom drugom imovinom** (nekretninama upisanim u zk.ul.br. 1020, 4928, 5049, 5051 i 5895, sve k.o. Županja), kao i s obzirom da **knjigovodstvena vrijednost društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.**, prema Godišnjem izvješću za 2020. godinu, zajedno s Izvješćem neovisnog revizora predmetnog društva (koje je u spis dostavio vjerovnik uz svoj podnesak od 10.12.2021.) **iznosi kn 478.524.474,00** (iznos ukupne aktive od kn 1.177.861.841,00 umanjen za iznos ukupnih obveza i pasivnih vremenskih razgraničenja od kn 699.337.367,00), **isključivanje u cijelosti dugotrajne financijske imovine iz obračuna imovine dužnika podobne za namirenje predstečajnih vjerovnika nije opravdano**.

Navedeno je zaključak i stalnog sudskog vještaka Zrinka Ručevića u Očitovanju od 25.02.2022., a koji u odnosu na **mogućnost priljeva imovine iz dugotrajne financijske imovine od dionica društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.** u vlasništvu dužnika sagledava **dva scenarija**, kako slijedi:

- **da društvo Hrvatska Industrija Šećera d.d. uredno ispunjava obveze iz Ugovora o kreditu broj: INPS-19-1100616** od 12.12.2019., slijedom čega će **dionice društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.** (i nekretnine upisane u zk.ul.br. 1020, 4928, 5049, 5051 i 5895, sve k.o. Županja) u vlasništvu dužnika **biti slobodne i raspoložive za namirenje tražbina predstečajnih vjerovnika**, te

- **da se**, u slučaju stečajnog postupka dužnika u kojem će se unovčavati imovina dužnika, **iz kupovnine postignute unovčenjem dionica društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.** (i nekretnina upisanih u zk.ul.br. 1020, 4928, 5049, 5051 i 5895, sve k.o. Županja) **namiri potraživanje Hrvatske banke za obnovu i razvitak** temeljem Ugovora o kreditu broj: INPS-19-1100616 od 12.12.2019., a **za koji iznos će dužnik, temeljem regresnog prava, steći potraživanje prema društvu Hrvatska Industrija Šećera d.d.** (koje u ovom trenutku raspolaže imovinom u vrijednosti od kn 1.177.861.841,00).

Osim navedene dvije mogućnosti, vjerovnik ukazuje da je **moguće i da**, u slučaju **neispunjavanja obveza iz Ugovora o kreditu broj: INPS-19-1100616 od 12.12.2019.** od strane društva Hrvatska Industrija Šećera d.d., **Hrvatska banka za obnovu i razvitak svoje potraživanje iz navedenog ugovora o kreditu namiri iz imovine društva Hrvatska Industrija Šećera d.d. ili iz imovine drugih založnih vjerovnika i sudužnika** (osim dužnika), **slijedom čega će dionice društva**

Hrvatska Industrija Šećera d.d. (i nekretnine upisane u zk.ul.br. 1020, 4928, 5049, 5051 i 5895, sve k.o. Županja) u vlasništvu dužnika **biti slobodne i raspoložive za namirenje tražbina predstečajnih vjerovnika**, ili da se **Hrvatska banka za obnovu i razvitak namiri iz dionica društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.**, čime će dužnik, temeljem regresnog prava, **steći potraživanje prema društvu Hrvatska Industrija Šećera d.d.**, kako je već prethodno navedeno.

Dakle, uzimajući u obzir prethodno navedeno, **zaključak da se cjelokupna imovina dužnika opterećena razlučnim pravom**, osobito imovina koja je založena radi osiguranja ispunjenja obveza društva Hrvatska Industrija Šećera d.d., **mora isključiti iz obračuna imovine raspoložive za namirenje potraživanja predstečajnih vjerovnika, nije osnovan**. Ovo osobito imajući u vidu da sam dužnik u svojem podnesku od 02.02.2022. ističe da društvo Hrvatska Industrija Šećera d.d. uredno ispunjava svoje obveze te da je ostvareni gubitak navedenog društva u prvim godinama poslovanja očekivan.

Slijedom navedenog, **ako se uzme u obzir izračun vremenske vrijednosti novca i imovina kojom dužnik raspolaže (založena i nezaložena), a iz koje će biti moguće namirenje potraživanja predstečajnih vjerovnika, zaključci suda iz rješenja od 10.02.2022. o neispunjenju uvjeta iz čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona**, odnosno o većem namirenju vjerovnika temeljem predstečajnog sporazuma, nego da predstečajnog sporazuma nema, utemeljeni na navodima dužnika i sudskog vještaka Nives Hižar-Franković, **nisu osnovani**.

Vjerovnik ukazuje da, imajući u vidu da društvo Hrvatska Industrija Šećera d.d. kontinuirano posluje s gubicima, u interesu vjerovnika predstečajne nagodbe može jedino biti što hitnije otvaranje stečaja nad dužnikom te što hitnije unovčenje dionica društva Hrvatska Industrija Šećera d.d. u vlasništvu dužnika, sve s ciljem namirenja predstečajnih vjerovnika ili omogućavanja naplate potraživanja koje će dužnik steći prema društvu Hrvatska Industrija Šećera d.d. temeljem regresnog prava iz imovine navedenog društva.

V. Osim što niti sudski vještak Nives Hižar-Franković u svojem elaboratu i mišljenju, niti sud u svojem rješenju od 10.02.2022. nisu uzeli u obzir prethodno navedeno, što u svojem Očitovanju od 25.02.2022. ističe stalni sudski vještak Zrinko Ručević, isti **nisu uzeli u obzir ni da će dužnikovo podmirenje tražbina pojedinih predstečajnih vjerovnika također dovesti do regresnog prava, te da će dužnik iznos dijela podmirenih tražbina predstečajnih vjerovnika moći potraživati od glavnih dužnika, sudužnika i drugih jamaca**.

Naime, vjerovnik ukazuje da je **dužnik jamac za potraživanje vjerovnika (uz društvo Slavonija Županja d.d.), sudužnik i založni dužnik za potraživanje Hrvatske banke za obnovu i razvitak i društva KF Partners d.o.o.**, (sudužnik uz društva Viro Tvornica Šećera d.d. i Tvornica Šećera Osijek d.o.o. za potraživanje Hrvatske banke za obnovu i razvitak, odnosno uz društva Slavonija Županja d.d. i Volones d.o.o. za potraživanje društva KF Partners d.o.o.) te **založni dužnik za potraživanje Zagrebačke Banke d.d.**

S obzirom na navedeno, **dužnik bi**, u slučaju podmirenja potraživanja vjerovnika, **na ime regresnog prava iznos plaćen vjerovniku mogao potraživati od glavnog dužnika, društva Viro Tvornica Šećera d.o.o. i djelomično od jamca, društva Slavonija Županja d.d.**

Također, **dužnik bi**, u slučaju namirenja potraživanja razlučnih vjerovnika, Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Zagrebačke Banke d.d. i društva KF Partners d.o.o., iz založene imovine dužnika, **iznose s kojima će biti namireni navedeni vjerovnici mogao potraživati od dužnika, odnosno sudažnika – društva Hrvatska Industrija Šećera d.d.** (za namirenu tražbinu Hrvatske banke za obnovu i razvitak i Zagrebačke Banke d.d.), **društva Viro Tvornica Šećera d.o.o.** (za namirenu tražbinu Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Zagrebačke Banke d.d. i društva KF Partners d.o.o.), **društva Slavonija Županja d.d.** (za namirenu tražbinu društva KF Partners d.o.o.), **društva Tvornica Šećera Osijek d.o.o.** (za namirenu tražbinu društva Hrvatska banka za obnovu i razvitak) te **društva Volones d.o.o.** (za namirenu tražbinu društva KF Partners d.o.o.).

Stoga, čak i uzimajući u obzir činjenicu da se društva Viro Tvornica Šećera d.d. i Slavonija Županja d.d. nalaze u predstečajnom postupku, iznos koji bi dužnik imao pravo potraživati i koji bi naplatio od navedena dva društva te društava Hrvatska Industrija Šećera d.d., Tvornica Šećera Osijek d.o.o. i Volones d.o.o. bi svakako **dodatno povećao imovinu dužnika, odnosno stečajnu masu.** Navedena imovina bi, opet, služila i za podmirenje tražbina vjerovnika predstečajnog postupka, odnosno stečajnih vjerovnika.

VI. Konačno, vjerovnik ukazuje da **tražbine predstečajnih vjerovnika koje bi se namirivale** u slučaju neprovedbe restrukturiranja dužnika, odnosno koje bi se namirivale **u slučaju stečaja dužnika**, ne bi iznosile kn 387.758.767,98, već **bi iste iznosile kn 111.437.036,36.**

Navedeno s obzirom da se **od ukupnog iznosa tražbina predstečajnih vjerovnika od kn 387.758.767,98**, iznos od kn 288.063.298,40 odnosi na tražbinu društva Viro Tvornica Šećera d.d., a koje društvo je jedini imatelj poslovnih udjela u dužniku. Od tražbine predmetnog društva od kn 288.063.298,40, **iznos od kn 276.321.731,62 se odnosi na zajmove koje je društvo Viro Tvornica Šećera d.d. odobravalu dužniku, dakle na tražbinu koja je, sukladno odredbi čl. 139. st. 1. tč. 5. Stečajnog zakona, tražbina nižeg isplatnog reda** i koja tražbina bi se u stečajnom postupku namirivala tek u slučaju cjelokupnog namirenja tražbina drugog višeg isplatnog reda, dakle tek nakon namirenja tražbina svih drugih predstečajnih vjerovnika.

Da je tražbina društva Viro Tvornica Šećera d.d. u iznosu od kn 276.321.731,62 tražbina nižeg isplatnog reda nesporno proizlazi iz dokumentacije koja prileži spisu, a koju je dostavio sam dužnik uz svoj podnesak od 08.03.2021. Stoga predmetnu činjenicu sud nije smio zanemariti prilikom odlučivanja o ispunjenju uvjeta iz čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona.

Slijedom navedenog, u slučaju neprovedbe restrukturiranja dužnika i otvaranja stečaja dužnika, tražbine predstečajnih vjerovnika koje bi se namirivale kao tražbine drugog višeg isplatnog reda bi iznosile kn 111.437.036,36. Stoga, **sve kada bi se kao pravilan uzeo zaključak sudskog vještaka Nives Hižar-Franković i zaključak suda da imovina raspoloživa za namirenje predmetnih vjerovnika iznosi kn 20.467.400,14, odnosno kn 19.532.400,14** (nakon podmirenja troškova stečajnog postupka) navedeno bi značilo da bi **postotak namirenja tražbina predstečajnih vjerovnika u stečajnom postupku dužnika bio 17,53%**, što je svakako više od predstečajnim sporazumom predviđenih 12% (odnosno 9,96%).

Navedeno znači da je, i bez uzimanja u obzir zaključaka iz Očitovanja od 25.02.2022. i drugih nepravilnost elaborata i mišljenja Nives Hižar-Franković, nesporno da bi **u stečajnom postupku dužnika došlo do znatno većeg namirenja tražbina predstečajnih vjerovnika.**

Uzmu li se u obzir i zaključci iz Očitovanja od 25.02.2022., dakle vremenska komponenta i povećanje imovine raspoložive za namirenje potraživanja predstečajnih vjerovnika, razlika između namirenja temeljem predstečajnog sporazuma i namirenja u stečajnom postupku dužnika se znatno povećava u korist namirenja u stečajnom postupku.

Slijedom navedenog, **zaključak sud da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona ni u kojem slučaju nije utemeljen na dokumentaciji koja prileži spisu.**

VII. Osim razloga za ukidanje rješenja od 10.02.2022. navedenih u prethodnim točkama, vjerovnik ukazuje i na ostale razloge neosnovanosti predmetnog rješenja.

Tako vjerovnik ukazuje i da je iznos s kojim mogu biti namirene tražbine predstečajnih vjerovnika potrebno dodatno korigirati, a s obzirom da je sudski vještak Nives Hižar-Franković neosnovano, suprotno odredbama Stečajnog zakona, sudskoj praksi, pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19.06.2008. i Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima, pogrešno obračunao troškove stečajnog postupka i iznos imovine koja nije pod različitim pravima umanjio za cjelokupni iznos predmetnih troškova stečajnog postupka, a što je u rješenju od 10.02.2022. preuzeo i sud.

S obzirom da se radi o sudu koji redovno vodi predstečajne i stečajne postupke, koji je upoznat sa sudskom praksom koja se odnosi na obračun i namirenje troškova stečajnog postupka i pravnim shvaćanjem zauzetim na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19.06.2008. i isto primjenjuje u svojim odlukama (barem bi trebao) prihvaćanje u navedenom dijelu mišljenja sudskog vještaka Nives Hižar-Franković je u cijelosti pokazatelj pogodovanja dužniku.

Naime, sud u rješenju od 10.02.2022. predviđa da će troškovi stečajnog postupka iznositi kn 935.000,00, što uključuje i zaključak da će stečajnom upravitelju biti isplaćen maksimalni iznos nagrade od kn 795.000,00, u što je uključena dodatna

nagrada u iznosu od kn 150.000,00, te posebna nagrada u iznosu od kn 15.000,00. S obzirom da se dodatna nagrada od kn 150.000,00 isplaćuje u slučaju visokog stupnja namirenja stečajnih vjerovnika (za što sam sud utvrđuje da se neće dogoditi, dakle u kojem dijelu je rješenje od 10.02.2022. kontradiktorno samo sebi) te unovčenja stečajne mase u roku od jedne godine (što nije nemoguće, ali je teško izvedivo), a da se posebna nagrada od kn 15.000,00 isplaćuje u slučaju ispitivanja više od 500 tražbina vjerovnika (koji broj je izvjesno da neće biti ostvaren s obzirom na broj vjerovnika u ovom postupku), jasno je da **u stečajnom postupku dužnika neće biti ostvarene pretpostavke za isplatu nagrade stečajnom upravitelju veće od kn 630.000,00**, dakle da je obračun nagrade stečajnog upravitelja neosnovano uvećan za iznos od kn 165.000,00.

Nadalje, vjerovnik ukazuje da je **zaključak** koji iznosi sud u rješenju od 10.02.2022., i to **da će predmetni troškovi teretiti isključivo imovinu koja bi služila za podmirenje tražbina predstečajnih vjerovnika, suprotan odredbama Stečajnog zakona, sudskoj praksi i zauzetim pravnim shvaćanjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske**. Novčana sredstva postignuta unovčenjem imovine koja nije opterećena razlučnim pravima mogu biti terećena troškovima koji su u izravnoj vezi s unovčenjem predmetne imovine (izravni troškovi), u njihovom cjelokupnom iznosu, dok u odnosu na troškove koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem predmetne imovine, a koji su potrebni radi provođenja stečajnog postupka (neizravni troškovi), ista mogu biti terećena isključivo u omjeru u kojem predmetna imovina sudjeluje u ukupnoj stečajnoj masi. Novčana sredstva postignuta unovčenjem imovine koja nije opterećena razlučnim pravima ni u kojem slučaju ne mogu biti terećena troškovima koji predstavljaju izravne troškove imovine koja je pod razlučnim pravom.

S obzirom na navedeno, da je **neizravne troškove stečajnog postupka potrebno razdijeliti na opterećenu i slobodnu imovinu dužnika**, ovisno o udjelu iste u ukupnoj stečajnoj masi, dakle da isti ne mogu teretiti isključivo slobodnu imovinu dužnika, **troškovi stečajnog postupka bi slobodnu imovinu dužnika raspoloživu za podmirenje tražbina predstečajnih vjerovnika mogli teretiti u znatno manjem iznosu od** procijenjenih kn 935.000,00, odnosno pravilno **kn 720.000,00** (iznos umanjen za troškove procjenitelja koji ulaze u izravne troškove od kn 50.000,00 i za neosnovano obračunatu nagradu stečajnog upravitelja od kn 165.000,00), a koji iznos bi se eventualno mogao uvećati isključivo za troškove procjenitelja nastale prilikom procjene predmetne slobodne imovine.

Navedeno dodatno potvrđuje da predmetni elaborat i mišljenje ne mogu biti temelj za potvrdu predstečajnog sporazuma.

VIII. Vjerovnik ukazuje da su i sud u rješenju od 10.02.2022. i sudski vještak Nives Hižar-Franković u elaboratu i mišljenju u obzir uzeli samo slučaj u kojem bi se u stečajnom postupku dužnika unovčavala imovina dužnika i na taj način namirivali dužnikovi vjerovnici.

Međutim, **okončanje stečajnog postupka dužnika moguće je i predlaganjem, prihvaćanjem i potvrdom stečajnog plana**, a što ne spominje niti u obzir uzima sudski vještak u svojem elaboratu i mišljenju, niti što spominje i u obzir uzima sud u

pobijanom rješenju. S obzirom na navedeno, **nije moguće zaključiti da je obrazloženje suda da nije ispunjen uvjet iz odredbe čl. 61. st. 1. Stečajnog zakona potpuno.**

Slijedom navedenog, s obzirom da obrazloženje suda u obzir ne uzima sve mogućnosti koje su na raspolaganju vjerovnicima u slučaju neprovedbe restrukturiranja dužnika, odnosno nepotvrđivanja predstečajnog sporazuma, iz kojeg razloga se predmetno rješenje ne može ispitati, vjerovnik ukazuje da je prilikom donošenja rješenja, i iz navedenog razloga, počinjena apsolutno bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. tč. 11. Zakona o parničnom postupku, a u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona te je rješenje od 10.02.2022. i zbog navedenog potrebno ukinuti.

IX. Vjerovnik ističe da se dužnik u svojem podnesku od 02.02.2022. i sud u pobijanom rješenju od 10.02.2022. **nisu osvrnuli na sve navode i prigovore vjerovnika istaknute u vjerovnikovom podnesku od 10.12.2021.**, a koji se odnose na neosnovanost i nerealnost izmijenjenog plana restrukturiranja, **niti su dali razloge zbog kojih iste smatraju neosnovanima.**

U podnesku od 10.12.2021. vjerovnik je ukazao da je izmijenjenim planom restrukturiranja predviđena nužnost daljnjeg zaduživanja dužnika nejasna (str. 15 i 70), a s obzirom da je prethodno u planu navedeno da je dužnik prodao svoju imovinu te da je dovršio proces transformacije u holding društvo. S obzirom na prodaju imovine, nužnost zaduživanja očito ukazuje da **dužnik ima problem s likvidnošću, odnosno da ima poteškoće s podmirenje svojih redovnih troškova** (neovisno o obvezama koje su dio postupka pod gornjim brojem), a čime je **upitna opstojnost dužnika prije roka dospijeća obveza dužnika predviđenih potvrđenim planom restrukturiranja.** Dužnik uz svoj izmijenjeni plan restrukturiranja nije niti priložio bilo kakvo obvezujuće ili neobvezujuće pismo namjere kreditora o financiranju.

Osim toga, vjerovnik ističe da je izmijenjenim planom restrukturiranja navedeno da se očekuje konverzija dijela obveza dužnika u kapital (str. 19, 20 i 22), no bez navođenja koji točno vjerovnici i tražbine bi navedenom konverzijom bili obuhvaćeni. Navedeno **najavljeno postupanje dužnika je u suprotnosti s odredbama Stečajnog zakona koje predviđaju jednako postupanje prema svim vjerovnicima u istoj skupini iz čl. 312. Stečajnog zakona.** Naime, odredbom st. 1. predmetnog članka je propisano da se svim sudionicima pojedine skupine planom moraju osigurati ista prava, dok je odredbom st. 2. propisano da je različito postupanje prema sudionicima iste skupine dopušteno samo uz suglasnost svih sudionika koji su time pogođeni, u kojem slučaju je planu potrebno priložiti izjave o suglasnosti dotičnih sudionika (što dužnik nije učinio u postupku pod gornjim brojem).

Osim što iz navedenog proizlazi da je postupanje dužnika suprotno odredbama Stečajnog zakona, sud se u pobijanom rješenju od 10.02.2022. na predmetne navode vjerovnika nije niti osvrnuo, iz kojeg razloga **pobijano rješenje nije moguće ispitati, niti isto sadrži razloge o odlučnim činjenicama,** odnosno slijedom čega je

sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. tč. 11. Zakona o parničnom postupku, a u svezi s čl. 10. Stečajnog zakona.

U odnosu na zaključke suda da su navodi vjerovnika o dospijeću obveza iz predstečajnog sporazuma prije dospijeća obveza po kreditima Hrvatske banke za obnovu i razvitak i Zagrebačke Banke d.d. neosnovani, slijedom čega u trenutku dospijeća obveza dužnika po predstečajnom sporazumu neće postojati prepreke za isplatu dividendi društva Hrvatska Industrija Šećera d.d., pa time niti nemogućnost ispunjenja obveza iz predstečajnog sporazuma, vjerovnik ukazuje da navedeno nema utjecaj na činjenicu da je podmirenje obveza predstečajnih vjerovnika na navedeni način neizvjesno, kao i da, da je postupak pod gornjim brojem završen u roku predviđenom odredbama čl. 63. st. 1. i 2. Stečajnog zakona, podmirenje obveza iz predstečajnog postupka iz dividendi društava Hrvatska Industrija Šećera d.d. ne bi bilo dopušteno.

Naime, dužnik je predložio izmijenjeni plan restrukturiranja podmirenje obveza iz kojeg se zasniva na isplati dividendi društva koje se nalazi u predstečajnom postupku i koje će, u slučaju pravomoćne potvrde predstečajnog sporazuma navedenog društva, u godini u kojoj dužnik namjerava podmiriti obveze iz predstečajnog sporazuma potvrđenog rješenjem od 10.02.2022., biti u obvezi svojim predstečajnim vjerovnicima podmiriti obveze u iznosu od kn 18.308.024,97 te čija opstojnost je, i u slučaju pravomoćne potvrde predstečajnog sporazuma, upitna (društva Slavonija Županja d.d.), kao i na isplati dividendi društva koje ima poteškoća s podmirenjem svojih obveza i koje je dvije poslovne godine završilo s gubicima (Hrvatska Industrija Šećera d.d.). Osim navedenog, kao što je vjerovnik prethodno istaknuo, da je predstečajni postupak pod gornjim brojem završio u rokovima iz čl. 63. st. 1. i 2. Stečajnog zakona, a što je bilo razumno očekivati u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje istog kao i predlaganja izmijenjenog plana restrukturiranja, dospijeće obveza iz predstečajnog sporazuma bi nastupilo za vrijeme trajanja zabrane isplate dividendi iz Ugovora o kreditu broj: INPS-19-1100616 od 12.12.2019. i Ugovora o dugoročnom kreditu uz valutnu klauzulu u iznosu od EUR 4.000.000,00 od 13.12.2019., s tim da je mogućnost da Hrvatska banka za obnovu i razvitak i Zagrebačka Banka d.d. izdaju adekvatno odobrenje za isplatu dividende, a na koju se poziva dužnik, krajnje nerealna. Slijedom navedenog, **dužnik je predložio izmijenjeni plan restrukturiranja koji predviđa podmirenje obveza dužnika na način koji u trenutku predlaganja nije bio dopušten ugovorima koje je sam dužnik sklopio.**

Iz navedenog proizlazi da je dužnik, već u trenutku predlaganja izmijenjenog plana restrukturiranja znao da je predloženi plan restrukturiranja nerealan, odnosno proizlazi da je isti predložen isključivo s ciljem onemogućavanja vjerovnika u naplati njihovih potraživanja, kako kroz predstečajni postupak, tako i izvan njega.

No, čak i da nije tako, te da se tvrdnje dužnika uzmu kao točne, u slučaju da društvo Hrvatska Industrija Šećera d.d. zaista podmiri svoje obveze iz Ugovora o kreditu broj: INPS-19-1100616 od 12.12.2019. i Ugovora o dugoročnom kreditu uz valutnu klauzulu u iznosu od EUR 4.000.000,00 od 13.12.2019., navedeno bi značilo da bi dionice društva Hrvatska Industrija Šećera d.d. koje su u vlasništvu dužnika bile

neopterećene založnim pravom, te da bi iste imale vrijednosti od kn 348.732.484,22 odnosno i više, a s obzirom da dužnik planira da će društvo Hrvatska Industrija Šećera d.d. ostvarivati dividende čime će uvećavati svoj kapital ili koje će isplaćivati i dužniku. Kada bi navedeno bilo realno, onda bi vjerovnici u slučaju stečaja dužnika mogli pričekati 8 godina (bilo da bi se na navedeni rok dogodilo unovčenje predmetnih dionica, bilo da bi navedeno bilo predviđeno stečajnim planom) te unovčenjem navedenih dionica nakon isteka predmetnih 8 godina svoje tražbine uspjeli naplatiti u cijelosti.

X. Vjerovnik ukazuje da ponašanje dužnika u predstečajnom postupku mora biti usmjereno prema najboljem mogućem rješenju nastale situacije, kako za vjerovnike, tako i za nastavak poslovanja dužnika, te se isto mora temeljiti na načelu savjesnosti i poštenja dužnika, a ne na izigravanju vjerovnika, predlaganju nerealnih i nepovoljnih rješenja za vjerovnike, odnosno predlaganju nerealnog plana restrukturiranja, koji za cilj isključivo ima kupovanje vremena dužniku i njegovim vlasnicima te omogućavanje vlasnicima dužnika daljnji nastavak upravljanja društvom Hrvatska Industrija Šećera d.d. (na koje je prenesena imovina dužnika i društva Tvornica Šećera Osijek d.o.o. i koje društvo raspolaže imovinom znatne vrijednosti), a u kojem vremenu bi se unovčila sva imovina dužnika (uključujući dionica društva Hrvatska Industrija Šećera d.d. koje su u vlasništvu dužnika), i to prije dospijeca potraživanja iz predstečajnog sporazuma, te u konačnici dužnika otjeralo u stečaj bez imovine i bez mogućnosti bilo kakvog namirenja vjerovnika.

Upravo na navedeno je usmjereno ponašanje dužnika u postupku pod gornjim brojem, a koje ponašanje je sud rješenjem od 10.02.2022. potvrdio kao zakonito. Navedeno je razvidno i iz činjenice da je potvrđenim planom restrukturiranja predviđeno namirenje vjerovnika nakon isteka roka od 8 godina, a koji rok se podudara s dospijecom tražbina Hrvatske banke za obnovu i razvitak i Zagrebačke Banke d.d. prema društvu Hrvatska Industrija Šećera d.d.

Kao što je vjerovnik prethodno istaknuo, stečaj dužnika, a u kojem bi bilo moguće i donošenje stečajnog plana i restrukturiranje dužnika, je svakako povoljniji za vjerovnike od ovakvog potvrđenog predstečajnog sporazuma. No, imajući u vidu da bi stečaj dužnika značio da bi zakonski zastupnici i imatelj poslovnih udjela u dužniku, društvo Viro Tvornica Šećera d.d., bili onemogućeni u raspolaganju dužnikovom imovinom, što uključuje i ostvarivanje upravljačkih prava u društvu Hrvatska Industrija Šećera d.d., i izgubili koristi koje mogu imati potvrdom ovakvog predstečajnog sporazuma, jasno je da isti navedeno pokušavaju izbjeći na bilo koji način.

Donošenjem rješenja od 10.02.2022. kojim je potvrđen predstečajni sporazum, sud je stoga onemogućio vjerovnike u boljem namirenju njihovih tražbina, a i samog dužnika u mogućnosti nastavka poslovanja, podržavajući zakonske zastupnike i vlasnike dužnika u ostvarenju njihovih interesa, na štetu svih drugih.

Da je cilj dužnika bio izglasavanje nerealnog i nepovoljnog plana restrukturiranja na bilo koji način, a na štetu vjerovnika, razvidno je i iz činjenice da je **plan restrukturiranja izglasan isključivo zahvaljujući glasovima povezanog društva, i**

to imatelja poslovnih udjela u dužniku, društva Viro Tvornica Šećera d.d., čija tražbina iznosi kn 288.063.298,40 dok ukupni iznos tražbina koje su glasovale za plan restrukturiranja iznosi kn 301.346.824,58, dakle čija tražbina **iznosi 95,59% ukupno danih glasova za plan restrukturiranja**. Vjerovnik ponavlja da se od iznosa od kn 288.063.298,40, iznos od kn 276.321.731,62 odnosi na zajmove koje je društvo Viro Tvornica Šećera d.d. odobravalo dužniku, dakle na tražbinu koja je, sukladno odredbi čl. 139. st. 1. tč. 5. Stečajnog zakona, tražbina nižeg isplatnog reda i za koji iznos navedeno društvo u stečajnom postupku dužnika ne bi imalo pravo glasa. Znači, proizlazi da je **izmijenjeni plan restrukturiranja izglasan isključivo glasovima vlasnika dužnika**, a koji za cilj ima što veći otpis tražbina drugih vjerovnika dužnika i zadržavanje kontrole nad dužnikom, te posredno, nad društvom Hrvatska Industrija Šećera d.d.

Maliciozno ponašanje dužnika usmjereno isključivo na onemogućavanje podmirenja potraživanja predstečajnih vjerovnika, a koje ponašanje dužnika je donošenjem rješenja od 10.02.2022. od strane suda potvrđeno kao zakonito i pravilno, **ne može i ne smije uživati pravnu zaštitu koju odredbe Stečajnog zakona predviđaju za poštene dužnike**.

Vjerovnik ukazuje da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci posl.br. PŽ-4205/2018-2 od 29.08.2018. utvrdio: „(...) sud ne smije, i držimo da ubuduće neće, svoditi sebe na pasivnog i „nezainteresiranog“ promatrača, „tehničara“ koji samo gleda jesu li svi „dijelovi“ na broju, a da pri tome u potpunosti ne obraća pozornost na kvalitetu tih dijelova i cilj koji predlagatelj sa svojim dostavljenim dijelovima (dokumentacijom) želi postići. Jednako tako, ni drugostupanjski sud ne smije u predmetima ove vrste postupati na jednak način, u pogrešnom uvjerenju da se a ma baš ništa ne da učiniti. Odatle i pogrešna praksa i prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u ovom pogledu. Takva praksa ohrabrila je i predlagatelja na naprijed opisane radnje. (...)“ Iako predmetna odluka nije donijeta u predstečajnom postupku, vjerovnik ukazuje da ne postoji razlog da se predmetni zaključak drugostupanjskog suda ne primijeni u postupku pod gornjim brojem, kao i u drugim predstečajnim postupcima.

XI. Vjerovnik u odnosu na utvrđenja suda iz tč. 43. i 44. rješenja od 10.02.2022. ukazuje kako su odredbe čl. 63. st. 1. i 3. Stečajnog zakona, a kojima je propisano da predstečajni postupak mora završiti najkasnije u roku od 300 dana od dana otvaranja predstečajnog postupka te da će sud obustaviti predstečajni postupak ako ne potvrdi predstečajni sporazum u rokovima iz st. 1. i 2. navedenog članka, kogentne pravne norme. **Kogentne pravne norme nije moguće učiniti dispozitivnima, niti ih je moguće tumačiti na način suprotan onome kako one glase, bilo u sudskim odlukama (prvostupanjskih ili drugostupanjskih sudova), bilo u zauzetim pravnim shvaćanjima drugostupanjskog suda.**

S tim u vezi, obrazloženje suda iz rješenja od 10.02.2022. u kojem se opravdava postupanje suda suprotno odredbi čl. 63. st. 3. Stečajnog zakona pozivajući se na pandemiju te potres koji je pogodio Zagreb 9 mjeseci prije podnošenja prijedloga dužnika za otvaranje predstečajnog postupka pod gornjim brojem, odnosno na

zauzeti stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u odluci posl.br. PŽ-2377/19, nije i ne može biti prihvatljivo.

Ovo osobito imajući u vidu da je vjerovnik SESVanderHave N.V./S.A. prijedlog za obustavu postupka pod gornjim brojem podnio još 02.12.2021., dakle prije održavanja ročišta za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja, a da je sud, umjesto da je odlučio o prijedlogu navedenog vjerovnika i postupio sukladno kogentnoj pravnoj normi (po kojoj je trebao postupiti i bez prijedloga jednog od vjerovnika), nastavio postupanje i održao ročište za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja.

S obzirom na odredbe čl. 63. Stečajnog zakona i prijedlog vjerovnika od 02.12.2021., sud je, prije održavanja ročišta za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja, a osobito prije donošenja rješenja od 10.02.2022., morao odlučiti o prijedlogu vjerovnika za obustavom postupka pod gornjim brojem, slijedom čega je rješenje od 10.02.2022. preuranjeno.

XII. S obzirom na sve prethodno izneseno, vjerovnik ponavlja da nisu postojali uvjeti za donošenje rješenja od 10.02.2022., kao i da su predmetno rješenje i postupak koji je donošenju istog prethodio suprotni odredbama Stečajnog zakona.

Slijedom navedenog, vjerovnik predlaže da sud ukine rješenje od 10.02.2022.

ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d.
zastupan po